

6:2007

האמא בל

Family

Joulun

BLANKKI

6:2007

- 3 päätoimittajalta
- 4 puheenjohtajalta
- 5 Blanko ry:n toimijat 2008
- 6 joulun aikuistuminen
- 7 irkkilakko :o
- 8 1336
- 9 sarjakuvia jouluun
- 11 blankki goes 4D6
- 13 M&MMM
- 14 blankki tutkii: pissismi
- 15 maailman massiivisin jatkotarina
- 15 avautumisia, osa 2
- 16 hentai-arviot, osa 2
- 17 novelli
- 18 tapahtumia ja tiedotusta
- 19 musicka addicta

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet: Anna Keskitalo (taitto), Anna Nikkilä (kielipoliisi), Tatu Ronkainen (ideointi), Saana Orjala (ideointi), Jussi Lehtonen (ideointi). On varmaankin joku, jota en muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan antaa.

Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 200 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Seuraava Blankki ilmestyy laskiaisena.
Jos haluat juttusi lehteen, lähetä se viimeistään 18.1.2008

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Vaikka se olisi punakka, pönäkkä ja tuoksuisi jouluisesti konjakilta, ei se välttämättä ole Joulupukki.

Heiii Pukki! Tuothan sä mulle sen kotiviinise-tin?

Joulu on taas tulossa. Enää ei joulu tarkoita megalomaanista lahjaryöppyä, eikä sitä monet haluaisikaan, vaan joulu alkaa tarkoittaa yhä enemmän hiljentymisen juhlaa. Toki ensimmäisen vuoden opiskelijat huijaavat itseään ja miettivät että joululomalla voi hyvin tehdä muutaman rästityön, kun ei siellä korvessa jumalanseläntakana ole mitään muutakaan tekemistä. N:nen vuoden opiskelijat taas toteavat jo tyynesti että eipä se ole enenkään onnistunut, joten rauhoittumaan sinne korpeen voisi mennä (tosin siinä voi olla syy miksi he ovat n:nen vuoden opiskelijoita, joten yritä ihmeessä tehdä rästihommia jos siltä tuntuu).

Joulu on helpottava juhla myös monelle hallituslaiselle ja toimarille. Joululomalta takaisin tullessa ei enää pahemmin vastuu paina opiskelijan muutenkin niin raskaita hartijoita. Se on hienoa aikaa se. Tammikuun jälleen tullessa uudet toimarit tulevat innokkaina polttamaan itseään loppuun.

Joulu on myös aikaa jolloin on hyvä puntaroida kulunutta vuotta ja sitä, että menikö se nyt sitten niinkuin sen piti, vai menikö se aivan toisin. Blankin suhteen olen ollut suhteellisen tyytyväinen. Joitakin uudistuksia tuli toteutettua, mutta hyvin moni jäi toteuttamatta. Ideoita valitettavasti riittää enemmän kuin aikaa ja johonkin se alkunnostus vain katosi. Eikä sitä deadlinejen päälle puskiessa mitään muuta järkevää tullut ajateltuakaan. Mihin niitä uudistuksia ja ideoita, kunhan nyt selviäisi edes vanhalla kaavalla deadlineen mennessä. Onneksi ensi vuonna on jälleen uusi vuosi, ehkä sitä aikaa sitten jostain löytyisi.

Rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta toivoo:

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

ps. Rakas joulupukki, tuo kaikille blankolaisille lisää tunteja vuorokauteen ja lisää päiviä viikkoon (tai no älä sille yhdelle ikävälle ihmiselle tuo, se ei ole sitä ansainnut).

Jouluja odotellessa...

Näin sitä viimeistä viedään - vihdoinkin, pitänee sanoa. Vuosi on kohta ohi ja viimeinkin alkavat ainakin osittain ansaitut eläkepäivät Blankon hommista. Vuoteen on mahtunut melkoisenlaista, välillä on jopa ollut ihan hauskaakin, vaikkakin suurilta osin vakavissa merkeissä tämä on menty. Näkyvin aikaansaannos laitoksen opiskelijoilta oli mielenilmauksen järjestäminen opetuksen vähentämistä vastaan tuossa keväällä. Tuloksiakin taidettiin saada, ainakaan kovin kovaa nurinaa ei ole tälle syksyä käytäviltä kuulunut.

Mitäs muuta sitä tälle vuotta onkaan tehty. Opiskelun edistämisessä tärkeimpänä lieenee palautepäivät, joita tälle vuodelle tulee olemaan kahdet. Isot kiitokset Juholle, joka on jaksanut vääntää laitoksen kanssa, jotta nämä saadaan. Toivon kovasti, että opiskelijat käyttäisivät tämänkin palvelun hyödykseen ja tulisivat keskustelemaan siitä, mitä kursseilla oikeastaan tapahtuukaan. Palautepäivä järjestetään 10.12. klo 14.15 salissa IT116.

Vielä lopuksi haluan antaa erityiset kiitokset Simolle, Annelle, Saanalle, Mikolle, Juholle, Tommille, Juhanille, Sarille, Heidille, Jaakolle ja kaikille lukuisille ja ahkerille toimijoille kuluneesta vuodesta. Kiitokset emännille hyvistä ruoista bileissä, Blankin päätoimittajalle siitä, että olen saanut repiä hiuksiani päästä useampaankin kertaan, kiltahuonevastaavalle viihtyisästä paikasta vältellä luentoja ja kaikille muillekin vielä isot kiitokset. Vuosi on saatu lähes jo purkkiin, eikä kukaan tietääkseni ole täysin hajonnut Blankoon.

Kaikille lukijoille toivotan hyvät joulut ja hauskaa uutta vuotta. Uudelle hallitukselle ja toimareille: levätkää vielä kun voitte. Niin, ja muistakaa se hymy, sehän auttaa aina.

Marja

Blanko ry.:n uudet toimijat vuodelle 2008

hallitus

puheenjohtaja	Atte Aunola
varapuheenjohtaja	Anne Vehkomäki
sihteeri	Hanna-Mari Saxman
rahastonhoitaja	Minna Pulkkinen
ulkoministeri	Juhana "Hulu" Virtanen
suunnittelija	Ville Kytöläinen
tiedottaja	Tuomas Aarni
KoPo-vastaava	Ville Kiviniemi
jäsenvastaava	Timo Puikko
fuksivastaava	Saana Orjala

toimihenkilöt

ohjelmoija	Olli Isotalus
ohjelmoija	Paavo Orajärvi
OLuT-vastaava	Tommi Portti
Blanko-päivien yhteyshenkilö	valitaan myöhemmin
viinimestari	Timo Hietala
hanslankari	Topi Konttavaara
isäntä	Matti Karjalainen
isäntä	Saana Orjala
kulttuurivastaava	Matias Ketonen
urheiluvastaava	Jonne Ansamaa
valokuvaaja	Matias Ketonen
IRMa	Timo Puikko
Kajaani-vastaava	valitaan vuoden alussa hallituksen toimesta
excumestari	Jyrki Puttonen
bugin administrator	Markus Haataja
webmaster	Henri Heikkinen
webteam	webmaster valitsee tiimin
graafikko	Anna Keskitalo
Blankin päätoimittaja	Ville Kiviniemi
Blankkitiimi	päätoimittaja valitsee tiimin

*Haluaisitko nimesi tähän?
Ota yhteyttä!
blankki-paatoimittaja@blanko.fi*

Joulun aikuistuminen

Lapsena joulu oli jotakin, mitä odotettiin pitkään ja hartaasti. Ennen joulukuuta oli mennyt jo keskimäärin kaksikymmentä suklaakalenteria, havaittu kolmesataaseitsemänkymmentäkuusi tonttua sekä tehty vielä useampi lahjalista. Tai ainakin siltä se tuntui.

Lapsena ei olisi voinut kuvitellakaan, että siirtyessä kahdenkymppin seniilimmälle puolelle joulu tuntuu pahimmillaan pinnalliselta kristilliseltä kulutusjuhla, joka saa angstisen ateistin lähinnä oksentamaan. Parhaimmillaan joulu on muuttunut vain lomaksi keskellä pimeää talvea, jonka sisällä vietetään laatu-aikaa perheen kanssa. Saa luvan kanssa vetää epäterveellistä ruokaa naamaansa, koska kukaan ei ole niin hullu, että viitsisi laihduttaa jouluna. Joulun jälkeen ovat myös mahtavat alennusmyynnit, jotka kaikesta kaoottisuudesta huolimatta lämmittävät materialistisen naisihmisen sydäntä.

Silloin lähes kaksikymmentä vuotta sitten ei tarvinnut ostaa lahjoja, koska joulupukkihan ne lahjat toi! Karmean totuuden paljastuttua on tullut velvollisuus ostaa lähimmilleen edes konvehtirasia, koska se on todellisuudessa erittäin kekseliäs lahja ja kellään ei taatusti ole konvehteja jouluna. Sukkia ja muita pehmeitä paketteja

ei myöskään ole liikaa. Sitä on vain tullut pohdittua, että käyttävätkö miehet niitä jouluaiheisia alusvaatteita myös muulloin kun jouluna, jos sattuvat saamaan sellaisia lahjaksi? Juhannusyo, heila ja bokserit joissa joulupukki ja poro? Ehkä ei kuitenkaan.

Jouluna pitää/täytyy/on pakko lähettää joulukortteja. Ihan oikeilla aikuisilla tuntuu olevan tässäkin tarkka etiketti millainen kortti pitää kenellekin lähettää ja kuka ansaitsee kyseisen palan pahvia. Tai luultavammin melko moni tuntuu ansaitsevan pahvinpalasen, koska Itellan sivujen mukaan joulukortteja lähetetään vuoden aikana vaatimattomat 50 miljoonaa. Mutta virallisessa IhanOikeaAikuinen-joulukorttietiketissä sellaiset läheisetkin taloudet eivät ansaitse korttia, jos sieltä ei tullut viime jouluna korttia, siksi täytyy pitää kirjaa tällaisista maailman tärkeimmistä asioista.

Lapsuuden jouluissa oli jotain sellaista tunnelmaa, mitä ei nykyisellään enää aikuistuneessa perhepiirissä ole. Nykyisellään joulu on vain illanvietto muiden joukossa. Jostain kumman syystä vain joku hullu on raahannut puun sisälle, sekä talon omistajilla on varmaankin jokin amiskausi päällä, koska seinille on ripustettu vilkkuvia ja välkkyviä sähkövaloja. Ruokaakin saa ihan kiitettävästi ja siinä ei välttämättä lillu loppuilla-

ta korkkeja kaljapullosta. Lapsena kaikilla näillä koristeilla oli oma merkityksensä. Se kuului jouluun, joka oli täysin oma maailmansa arjen yläpuolella. Toisaalta nykyäänkin joulun onnistuessa saattaa saavuttaa sen tietyn turvallisen yhteenkuuluvaisuuden tunteen tuijottaessaan kynttilöitä vatsa täynnä ja jaloissa kasa käärepaperia.

Kaikkea lapsuuden jouluissa ei ole kuitenkaan ikävä. Vaikka toisaalta olisihan se mielenkiintoinen nähdä ensimmäisen vuoden opiskelijoiden Jouluevankeliumi, toisen vuoden opiskelijoiden tonttuesitys ja ehdottomasti n:nen vuoden opiskelijoiden nokkahuilukupletti! Enää ei saa myöskään todistuksia, joissa lukee: "Pirjo-Esteri on vilkas tyttö ja pitää liikunnasta...", joka suomeksi taisi tarkoittaa "Jum*****a laittakaa se teidän pilallehemmoteltu ***tanansikiönne kuriin!" (kirosanoja sensuroitu -päätoimittaja) Mainitsinko vielä siitä mahtavasta joulupussista, jossa oli aina omena, pari murskaantunutta piparia sekä Fazerin parhaat -karkkeja? Ne missä oli vaaleansininen paperi ja kissoja, olivat ihan mukiinmeneviä karkkeja (Kis Kis -karkit! <3 -oikolukijan huom.).

Enemmän tai vähemmän jouluisissa tunnelmissa kirjoittanut Päivi Palosaari

o: irkkilakko :o

Olin lievästi sanottuna hämmentynyt lukiessani ensimmäistä kertaa muutaman henkilön alkaneen tähän kummalliseen touhuun, ja pienessä mielessäni mietin, mikä ajaa ihmisen moisiin irkkikuntaa järkyttäviin tekoihin. Sekavassa mielentilassa menin lupautumaan tähän ns. ihmismielen äärimmäiseen koitokseen, joka oli kuuma puheenaihe ainejärjestömme eri kanavilla. Kyseessähan tietysti oli tämä suuren paheksunnan ja parjauksen kohde, irkkilakko.

Olin ennen omaa lakkoani kuullut trendin edelläkävijöiltä pelkkiä ylistyssanoja, elämänlaadun huomattavasta paranemisesta tehokkuuden nousun kautta helpottuneeseen mieleen, joka hieman epäilytti. Myöskin se huhupuhe, että keskustelu siirtyisi vain irkistä messengeriin ja galleriaan logattaisiin joka hetki, ei täysin vakuuttanut antaakseen järkevää taustaa lakkoilulle.

Sunnuntaina 21.10 luovutin shellini salasanan kaverille, joka vaihtoi sen etten päässyt enää sieltä screenilleni irkkaamaan. Onnekseni heti tämän toimenpiteen jälkeen alkanut ahdistus lieveni huomattuani syysexcun olevan kyseisen viikon lopussa, joten vajoaminen yhteydenpidon pimeimpiin katakombeihin (Hevimestan alakertaan) saattoi alkaa.

Tämä viikon via dolorosa, jota leikkisästi voisi julmaksi ihmiskokeeksikin nimittää, alkoi rasittamaan hermojani jo maanantaina monien ja taas monien messenger-ikkunoiden vilkkuessa ivallista sanomaansa. Loppuviikosta alkoi jo ahdistaa, kun henkilöt jotka piti saada kiinni, eivät olleetkaan messengerissä tai puhelimessa. Kuinka helppoa tämä olisi-kaan ollut irkin välityksellä!

Pohdiskeltuani viikon päivät syntyjä syviä, päädyin lopputulokseen, että messengerin käyttö irkin korvikkeena on itsensä pettämistä pahimmillaan, hieman kuin Tietokoneen vaihtaminen mäkkiin ~V rajoittunutta ja kankeaa. Mitä taas hyödyn tästä testirupeamasta tai mitä tein sinä aikana kun en irkannut? Käytännössä en mitään, oikeasti. Luin tylsyyksissäni latinan alkeita, selasin foorumeita ja mesetin, opiskeluhommat eivät edenneet sen vauhdikkaammin kuin normaalitikaan, eikä elämänlaatuunkaan huomattavasti parantunut.

Ilman runsaita alkoholikokemuksia irkitön viikko olisi ollut kaksin verroin tuskaisempi, joka jo ajatuksenakin herättää infernaalisia mielikuvia. En voi suositella tällaista koke-musta kenellekään, millään verukkeella. Keskittyminen vain foku-soituu muihin juttuihin, eikä mitään tärkeitä opiskelurästejä saa tehtyä siltikään. Kuten joku viisas joskus totesi, elämä alkaa screen -r:stä.

Aaahhh sitä euforisen lämmittävää tunnetta kun sunnuntai-iltana pääsi taas tuon komen-non kirjoittamaan shelliin...

(: Tice :)
Realname: Timo Puikko

Suuri suomalainen sivistyssanakirja; liite 1336

Blankki on tunnetusti aina ollut valistava ja kieltärikastava julkaisu. Tätä varten olemmekin koonneet Agricolan ja muiden kieleemme isien nimissä teille ison annoksen nykyajan sanoja suomeksi käännettynä ja selitettynä. Toivottavasti tämä kokoelma avaa arkikäytössännekin olevia sanoja ja niiden suurempaa merkitystä.

AVATAR/AVA (kreik. mytologia) Muinainen naishahmoinen meripeto. Useimmissa antiikinajan kirjoituksissa ja piirroksissa kuvattu lonkeroisena merihirviönä, joka ottaa merenkävijät huomaansa sadaksi vuodeksi. On kuitenkin olemassa kirjoituksia, joissa Avatarin kerrotaan olleen enemmän mursun kaltainen olento, joka piti sylissään mystistä sinistä vaurauden astiaa. Näissä tarinoissa kerrotaan myös, kuinka Avatarin voimat ehtyivät hänen menetettyään tuon kyseisen astian. Loppujen lopuksi Avatarin voimat ehtyivät täysin ja hän katosi mereen odottamaan astiansa palaamista syliinsä vielä kerran.

ETHERNET (ruots.) Ruotsalainen salakuljetusverkosto, joka tuli tunnetuksi 50-luvulla Göteborgin alamaailman raadollisimpana osana. Verkoston johtajana toimi pahamaineinen Johan Kvarnvik, jonka johtamana Göteborgin kautta kulki valtavia määriä eetteriä ympäri Ruotsia ja Suomea vuosina 1953-58. Kvarnvik jäi loppujen lopuksi kiinni vuonna 1958 yritettyään erehdyksessään piilottaa lastiaan poliisilaitoksen kellariin.

FLOOD/FLOODAUS (engl.) Varsinkin patojen ja jokien lähetyvillä yleinen ongelma suurien sateiden ja lumien sulamisen yhteydessä. Suuret vesimassat tunkevat yli jokien ja patojen sietokyvyn ja tästä aiheutuu usein mittavia kosteusvahinkoja jokivarsien asukkaille ja pelloille. Floodaus taas on tahallista tulvimisen aiheuttamista eri tavoilla. Sanan alkuperän perinteitä ja etymologiaa on vaikea selvittää, mutta niiden voidaan olettaa periytyvän aina 1700-luvun suuriin patomurtumiin Englannin sisämaassa.

GOATSE (czh. Goatshje) Tunnetaan suomenkielessä termillä takaleviö. Takaleviö on perinteinen tsekkiläinen vanhan kansan mittayksikkö. Takaleviöllä on historian saatossa mitattu muun muassa niin mäkien kaltevuuksia, kuin myös ajoittain erinäisiä syvyyksiä. Ja onpa tiedossa jopa erään syrjäisen kyläkunnan pinttynyt tapa pitää takaleviötä ainoana perunoiden myyntimittana torikaupoissa. Tätä ei kuitenkaan suositella käytettäväksi yleisesti huomattavan hintalaatusuhteen heikkenemisen vuoksi.

IDLE (Eric) Eric Idle (s. 29. maaliskuuta 1943 South Shields, Englanti) on brittiläinen näyttelijä, ohjaaja, käsikirjoittaja ja muusikko. Hänet tunnetaan parhaiten Monty Python -komediaryhmän jäsenenä. Idle asuu nykyään Yhdysvalloissa, Los Angelesissa, toisen vaimonsa Tania Kosevichin ja tyttärensä Lilyn (syntynyt 1990) kanssa.

IMHO (akat.) Useimmissa englantilaisissa ja amerikkalaisissa yliopistoissa opiskeltava maisteritason koulutusohjelma. International Masters of Higher Organization. Suositeltava tutkinto-malli useimmille opiskelijoille IT-sektorilla. Suomessa kyseistä

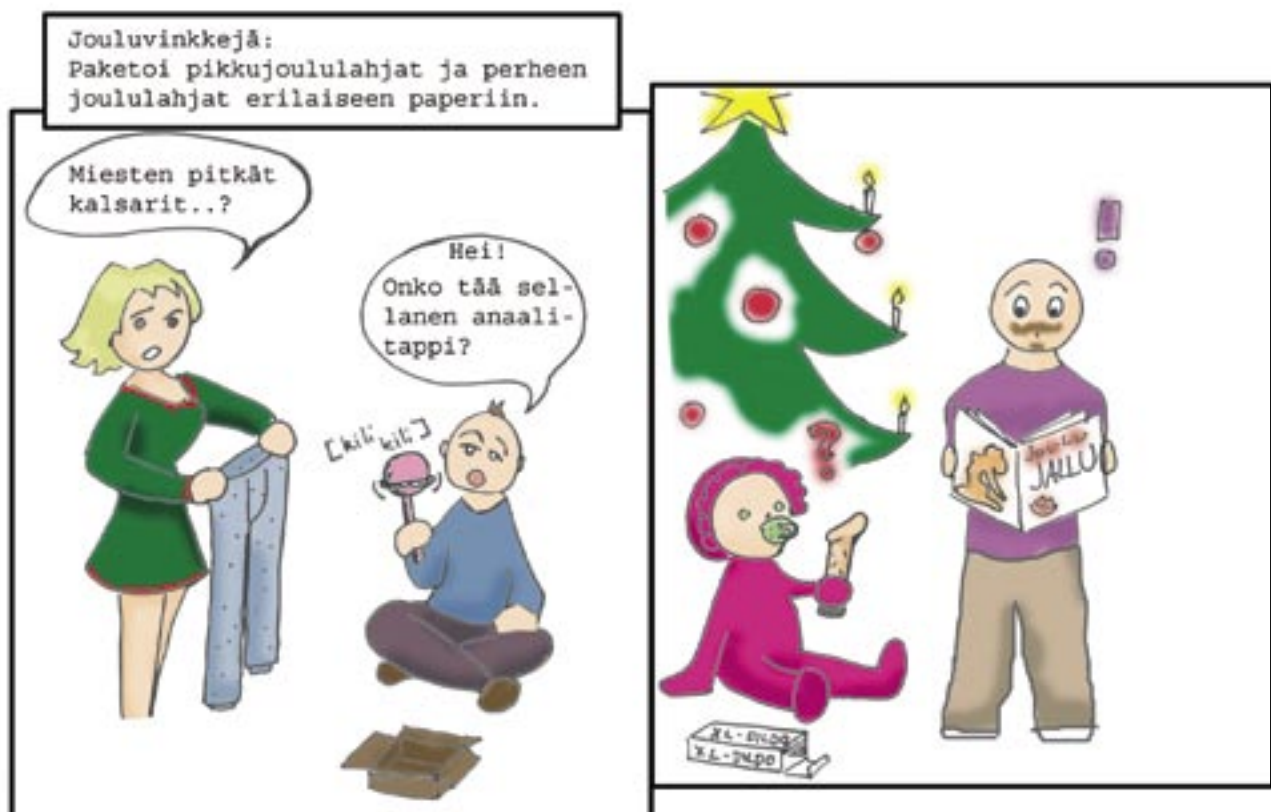
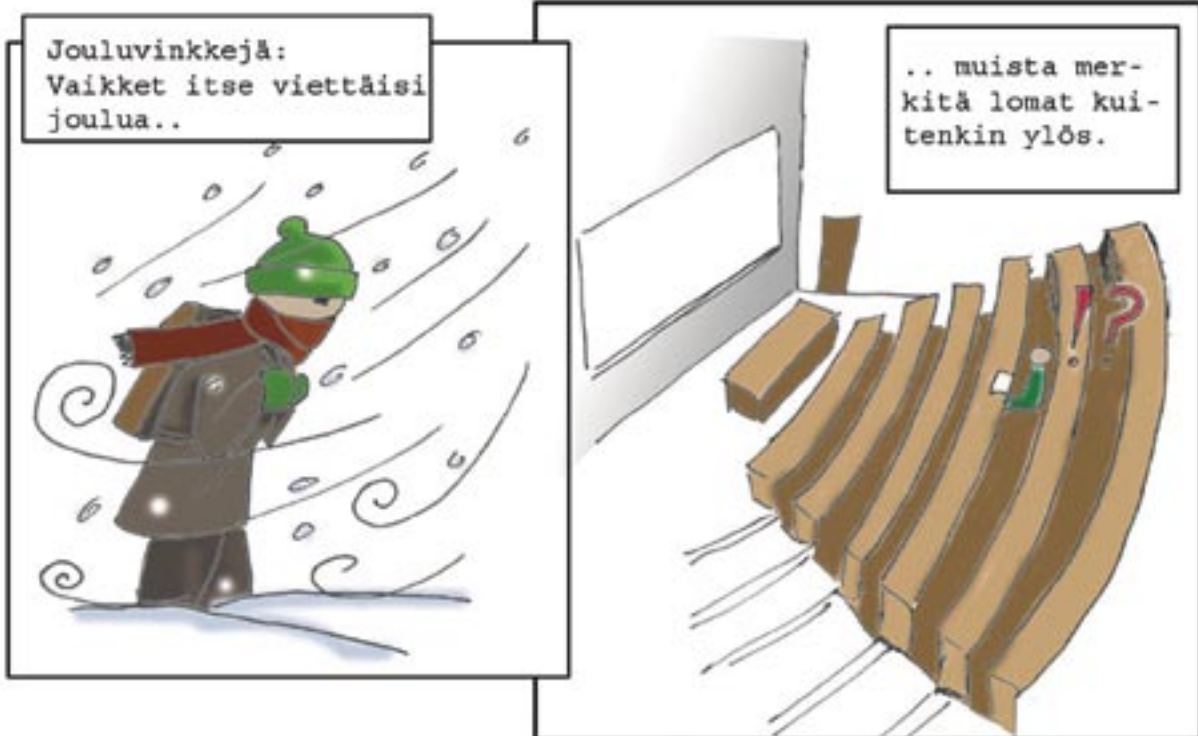
koulutusohjelmaa ei vielä ole toiminnassa, mutta Opetusministeriön erikoisvaliokunta, niin sanottu pullamössöryhmä, on ollut asian kimpussa jo usean vuoden ajan.

NOOB (hol.) Suora suomennos lienee tarkimmin uudenkarhea. Sanaa käytetään yleensä esimerkiksi uuden auton yhteydessä. Sanan käyttö on aina positiivisessa mielessä ja sitä voi käyttää myös ihmisestä, jolloin sanan merkitys muuttuu hieman. Tässä tapauksessa ihminen on uusi kyseisessä tehtävässä tai tapahtumassa ja hänet voidaan toivottaa tämän sana avulla lämpimästi tervetulleeksi.

PASTE (ital.) Usein muodossa pasto, jolloin tarkoitetaan ruokalajia. Sanaan lisättäessä lisäosa "anti" eli antipasto saadaan perinteinen italialainen alkupalakokonaisuus. Antipasto sisältää usein erilaisia leikkeleitä, oliiveja, kasviksia, mutta erilaiset kastikkeet eivät ole pääosassa. Kaiken kruunaa usein uunituore Chiapattaleipä.

PLZ (tekn.) Irkissä sanottaessa "PLZ" pyritään saamaan selville toisten käyttäjien aiheuttaman hitauden määrää ja serverien kyseisen hetken ruuhkautuvuutta. PLZ on mittayksikkö, jonka nimi tulee sen kehittäjä Pjotr Laurentz Zachovskin mukaan. Zachovski oli ensimmäinen joka yhdisti käyttäjien mielentilan serverin ruuhkautumista kuvaavaan käyrään. Tuloksena oli selkeä havainto, kuinka kellonaika ja tissit-sanan toistaminen vaikuttaa toiminnan tasapainoisuuteen ja tehokkuuteen. Zachovski osoitti suoran yhteyden ping timeouttien ja tissien välillä ja sai tämän ansiosta alansa suurimman ja himotuimman palkinnon, kultaisen verkkokaapelin.

SPOILERI/SPOILATA (engl.) Sana on nörttien käyttämä versio sanasta "siipi" tai verbinä "siivettää". Sanaa käytetään yleensä ajoneuvojen yhteydessä, kun niihin sijoitetaan aerodynamiikkaa parantavia elementtejä, kuten siipiä. Siiven kiinnittämisestä käytetään siis verbiä siivettää. Sanat ovat yleisimmin Corolla-kuskin käytössä, mutta myös tiettyjen Opel-merkkisten yksilöiden lähetyvillä on havaittu homo amisticus lajityypin yksilöitä käyttämässä kyseistä termiä.

Jouluvinkkejä: Älä yritä vaikuttaa joulupukin apulaisiin

Jouluvinkkejä:
Älä unohda roolivaatteita
pikkujouluissa

Jouluvinkkejä:
Jouluna saa
yölläkin
syödä!

Mutta silloinkaan
ei kämppiksen
ruokia.

Elämä on valintoja täynnä, jotkut helpompia jotkut vaikeampia. Helpottaaksemme pienen ihmisen suurien päätösten tekoa tarjoamme lukijoillemme pienen askartelutehtävän joka auttaa tekemään valintoja.

Leikkaa irti, liimaa kokoon ja ei kun heittelemään tulevaisuutta selville!

lue

(tai heitä
uudes-
taan)

tenttiinluku

Caioon

Caioon

Caioon

Caioon

Caioon

iskurepliikit

"Mitä mimmi?"

"On oikein
käyttää minua
hyväksi..."

"Hei!
Mää
soitan hump-
papändissä
hanuria!"

"Mulla
seisoo
jo"

"Anteeksi,
mutta voisit-
ko olla niin
ystävällinen,
että antai-
sit?"

"Kerron
isällesi
jollat
anna."

**Yritän
nussia
kaikkia
mikä
tittaan**

**haen
sapuskaa**

**jonotan
taksiin**

jatkot

**änkeän
jatkoille**

**pöllin
pyörän
ja ajan
kotiin**

**samoilla
silmillä
luennolle**

Ticet

**kori
kaljaa**

SPÖRDEÄ

**kerjää
kadulla
juomaa**

**ota
neuvoa-
antava**

**mitä
tahansa
kaverilla
on**

**juoma-
politiikka**

Aika-ajoin on syytä rauhoittua ja höllätä jatkuvaa lihan perässä juoksemista maailmalla. Mikäs olisikaan parempi aika sille kuin armas joulou. Olimmekin päättäneet, että nyt saavat hiostavat etelät ja kiihkeät välimerelliset rytmit kaikota unholaan ja miehet pysyä oman armaan Suomen kamaralla. Kuinka ollakaan mies menneisyydestämme lähetti meille kutsun avaamaan joulukautta erämaamajalleen keskelle Suomussalmen synkimpiä korpia. Tuo mystinen ja legendaarinen erämies oli henkemme kerran pelastanut karhunmet-sästää Jorma Puttola. Olimme olleet Jorman kanssa vaeltamassa Lapissa kun vauhkoontunut karhu hyökkäsi retkikuntamme kimppuun. Vain pelkällä lusikalla ja pakin kannella päihitetty karhu toimi oivana lisänä retken ruokavalikoimassa.

Jorman mökki siinti jo automme ikkunasta illan hämärtyessä. Ikkunasta loisti takkatulen kajastava loimu ja tunsimme olomme välittömästi astetta rauhallisemmaksi ja rentoutuneemmaksi. Järven rannalta näimme savun nousevan rantasaunan piipusta, kuin täydellisenä maalauksena talvista maisemaa vasten. Oven narahduksen kuultuamme ilman täytti tuttu ja rempseä karjahdus: "POJAT PERKELE! Tulukaaha sissään kun täällä on niin helevetin kylmä!" Kahdesti ei tarvinnut meitäkään käskä, sillä todellakin pakkasta oli ainakin sen 20 astetta. Heti kättelyssä alkoi Jorma kertomaan, kuinka oli viimeiset kolme päivää väijynyt hirveä lähimetsissä ja oli tänä aamuna viimein onnistunut yllättämään tuon uljaan eläimen. Toki luvan kanssa toteutettu eläinkannan apuharvennus oli toiminut eräänlaisena luonnon ostosretkenä ja eläin oli käytössämme illan ruokia varten.

Hirven muhiessa padassa aloimme tekemään hirvelle ystävää sian parhaista paloista, eli pekonisiivuista. Mikä sopisikaan paremmin murean ja mukkean hirvenlihan kanssa kuin juustoinen pekonikastike. Kastikkeen tuoksu täytti nopeasti talon ja liedellä porisevat lapin puikulaperunat herkistivät vatsat jo kiivaasti odottamaan ruokaa, joka tulisi ylittämään kaiken tähän mennessä tekemämme. Alkupalaksi

M & M M M Suomi

eteemme kuitenkin tuotiin Jorman Irma-vaimon tekemiä karjalanpiirakoita. Tuotomera täti oli niitä kuulemma kotitilalla koko edellisen päivän puuhastellut ja olisi suuri loukkaus, jos ei piirakkaa vilahtaisi myös kulinariastien kitarisojen ohitse useampaa kappaletta. Jos kuvittelitte, että tekisimme moista, olitte aikalailla väärässä. Vaikka olemmekin yksinkertaisia syöppöjä, niin emme sentään niin tyhmiä ole, että jättäisimme hyvää ruokaa syömättä.

Piirakat sysäsivät makuhermomme oikealle kirtoradalle ja olimme valmiita ottamaan vastaan ensimmäisen ateriamme tälle illalle. Hirvi oli kypsynyt täydelliseksi ja kastikkeemme suurustunut juuri oikean mukkeaksi, joten kaavimme lautasemme täyteen perunaa, lihaa ja kastiketta. Niin kuin olettaa saattaa, tyhjensi mieleemme mielihyväs-tä ja ruuan täydellisyydestä täysin. Olimme yhtä luonnon, yhtä suomussalmelaisen hirven, yhtä Jorma Puttolan erätarinoiden ja yhtä koko maailman kanssa. Koimme tunnelmaa syvällä sielussamme ja emme olisi voineet toivoa tippaakaan enempää siltä hetkeltä.

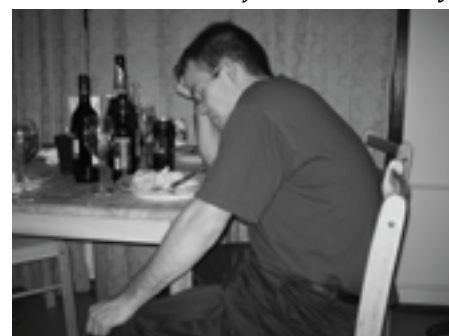
Vietettyämme hetken tuossa auvoisassa olotilassa oli aika aloittaa seuraavan ruokalajin valmistus. Jorman tehdessä tulia masiiviseen kivitakkaan ja riistan voimakkaan aromin vieläkin maistaessamme, ryhdyimme valmistamaan ruokaa kokonaisesta viljasiasta, jonka Jorma oli joulunpyhien odotukseen varannut. Sekä tynnyrillisetä pekonia. Ja juustoa. Mitä suurimmalla huolenpidolla täytimme karjun vatsan noilla jumalaisilla elintarvikkeilla ja suljimme aukon huolellisesti merimiesnarulla ja pekonilla. Talon sydän, ikivanha kiviuni oli valmis nielemään kitaansa tämän suuren uhrin - teko, jonka se näytti tekevän mielihyvin. Takkatuli räiskyi ja loimusi, kun Jorma kertoi meille tarinan kyseisestä kiviunista, jonka paikalla oli muinoin ollut seita. Oliko kenties vieläkin, sitä ta-

rina ei kerro. Epäilimme hetken, että Jorman tarinassa olisi hienoisesti Lapin lisää, mutta uunin sisuksissa hitaasti kypsyvän sian tuoksu antoi ymmärtää toisin. Näitä miettiessämme tartuimme muussinuijaan, ja aloimme valmistamaan mitä maukkainta ja rasvaisinta pottuvoita.

Oli koittanut hetki, jolloin pieni ihminen tuntee pienuutensa. Hetki, kun suuri sika kannetaan pöytään. Pieni ihminen. Suuri sika. Melkein yhtä suuri pullo kuohuviiniä. Kaiken tämän yllä leijuva vieno pekoni ja tirisevän juuston tuoksu. Takkatulen vajo- tessa jo pikkuhiljaa hiilloksen kiirastuleen, otimme vastaan haasteen. Pöydän notkumisesta päätellen se oli suuri. Ja aistimme eivät olleet valehdelleet - se oli myös maukas. Kun takassa oli jäljellä vain hienoinen hillos, olimme vastanneet haasteeseen. Jollei keittiöstä olisi kiirinyt herkullinen, tuoreen pullan ja vastakeitetyin kahvin tuoksu, olisimme saattaneet vajota syvään ja tyytyväiseen uneen. Mutta päätimme, että tämän illan lopetus oli koettava. Uni sai odottaa.

Sytytimme siis päreitä luomaan tunnelmaa ja korvaamaan takan hiljakseen hiipuvan hiilloksen kajoa. Istuimme pöydän ääreen, kun Irma kantoi keittiöstä suuren vasun tuoretta pullaa sekä suuren, nokisen pan-nun. Tämä supisuomalainen päätös mahtavalle aterialle sai meidät virittymään vielä hetkeksi kuuntelemaan Jorman erätarinoita, jotka eivät tuntuneet olevan tästä maailmasta. Oli syynä tarinat tai jokin muu, mutta emme jälkeenpäin osanneet sanoa kummat sammuivat ensin: me, vai tulipesän viimeiset kekäleet.

Mutjake & Morrissey

Blankki tutkii

Osa VI: "Pissismi"

Teksti: Saana Orjala

Koska tollilaiset ovat luonnontieteilijöitä, päätin herättää pienen luontotutkijan sisälläni. Pissismi on aina ollut sydäntäni lähellä oleva kulttuuri (varmaan siksi etten koskaan ollut sellainen) ja koska keskiverto blankolainen ei toivottavasti tiedä kovin paljoa pissiksistä, päätin uhrata yhden perjantai-illan tutustuen tähän mahtavaan, monimuotoiseen ihmislajiin. Toisin kuin eläimiä tutkiessa, en ajatellut tarkkailla kohteitani vain kaukaa, vaan yritin rohkeasti soluttautua suoraan pissisryhmän keskelle. Tiesin, että se ei todennäköisesti tulisi olemaan helppoa, mutta mitäpä ei jo olisi tehty laadukkaan journalismin varjolla.

klo 17:00

Valmistautuminen koitokseen alkaa. Selailin Irc-galleriaa ja Demi.fi:n foorumeita saadakseni jonkinlaisen käsityksen pissisten kielenkäytöstä. Kirjoitettuna pissisten kieli tuntui helpommalta omaksua, mutta jonkin ajan kuluttua myös puhe alkoi sujua kiitettävästi. "Siis ihqdaa" ja kimakka "Wit-tuuh!" kaikuivat naapurien kiusaksi kämpstäni. Kulttuuriin kuuluu myös vitutus, johon sitten vedetään perseet, mutta se on minulle tuttua ihan omasta takaa.

Kun puhe oli kunnossa, oli aika keskittyä naamiointiin. Meikistä tein malliesimerkkien mukaan vahvan ja jokseenkin suttuisen näköisen. Tulisin kuitenkin itkemään ripsivärini illan aikana poskille, joten sen levityksen hoidin reilulla kädellä vähän sinnepäin. Hiukset tupeerasin koholle, ja kiinnitin söpöllä pinnillä. Kaivoin ostamani Miss Sixtyn lantiofarkut, Henkkamaukan räikeän paidan, niittivyön ja vaalean-punaisten karvakengät päälleni. Stringejä en uskaltanut ihan vielä kiskaista näkyviin. Päälle kietaisin vielä numeroa liian pienen hupullisen toppaliivin ja porröhanskat. Vil-kaisu peiliin, ja sitä seurannut hysteerinen naurukohtaus kertoi minun olevan valmis.

19:00

Kohderyhmän saalistus Kaijonharjun keskuksesta alkaa. Hetken aikaa tutkailtuani kuulin kikatusta ja mopojen pärinää kirjaston edestä. Keräsin rohkeuteni, ja menin ryhmän luokse "pummaamaan yht röökii". Tupakkaa ei herunut, koska sitä ei ollut, joten jatkoin soluttautumisyritystä kysymällä, mistä saisin jonkun täysi-ikäisen "hakeen mulle kaupast neljä laittisidukkaa, vituttaa niin et tekis mieli vetää überperseet". Tytöillä oli ilmeisesti itselläänkin juomisen puute, joten liikuimme kauppaan kohti pahat mielessä. Soluttautumiseni oli onnistunut pelottavan helposti.

19:15

Siiderit hankittu, ja hakupalkat maksettu. Ristus, mitä ne laskuttavatkaan nykypäivänä. Palasimme pimeyden suojiin nautiskelemaan saalistamme ja puhumaan pojista.

20:25

Siirryimme ala-asteen pihalle kukkahattutätien käskystä. Ilonpilaajat, v***u (kirosana sensuroitu -toimitus). Joku keksi aloittaa räkälammikon kasvattamisen. En lähtenyt siihen mukaan, vaan kokeilin pissismin todellisia juuria, eli pissaamista julkisella paikalla. Kyllä helpotti. Alkoi siiderikin jo pikkuhiljaa humalluttaa.

22:15

Sinne tuli jotai amixii corollill, ja me päästiin niitten kyytiin, ihq! Käytiin Raxilan marketeil vetää pari rundii ja kuunneltiin Lovexii! Kolmas mangosidukka juotu, tosin annoin pohjat yhelle tyypille. Kauhee et noi muut on kännissä.

22:45

J0q ugly ääs bi4tch tuli potkiin meidät pois Linnanmaan tornitalon rappukäytävältä, ku siel muka ihmiset haluaa nukkuu. Ei kai siel ees asu muit ku jotai opiskelijoit ja teekkareit. Onnex tiedettii seuraavanki talon ovik00di. :DDD

23:27

Ekat laatat heitetty, tosin luckily en ollu mä. Menin vaan frendix pitää hiuksista kii. Oma tukka edelleen hyvin. <3

23:50

"Miks mä oon nii vitu kännissä?!?" Kaikki muut alko suunnistaa kotia kohti, ja mä jäin ihan yksin. :(Viimeinen sidukkaki meni, niisq. Mikkoo (nimi muutettu) ikävä.

00:05

Alkoi vituttaa, kävin kotona pesemässä naaman ja vaihtamassa vaatteet, ja lähdin Caioon kaljalle. Ei ollut minusta humaltumaan parilla siiderillä. Pissikset pitääkööt kulttuurinsa, tosin sainpahan edes jonkinlaisen määrän epäilyttävää tutkimusmateriaalia.

Mitä opimme tästä? Älä ole pissis, se tarttuu.

Lisää faktoja pissiksistä löytyy muun muassa:

<http://hiki.pedia.ws/wiki/Pissis>

<http://www.pissismi.org/>

<http://www.ylioppilaslehti.fi/2004/03/26/aito-ja-100-pissis/>

Maaailman massiivisin jatkotarina

Juttusarjassa Blankin kirjoittajat jatkavat vuorotellen jatkotarinaa siitä mihin edellinen kirjoittaja on jäänyt. Lisämausteeksi jokainen kirjoittaja antaa seuraavaksi vuorossa olevalle kolme asiaa, jotka pitää mahdollistaa seuraavaan osaan. Kun tarina viimein monien mutkien kautta saavuttaa finaalin, on käsissämme todellinen suomalaisen kaunokirjallisuuden helmi, joka sisältää kaiken paatoksellisesta draamasta kevyeen komediaan. Älä siis epäröi ottaa joka osaa talteen, sillä teoksen arvo voi nousta arvoon arvaamattomaan. Teoksen ei ole tarkoitus olla yksiselitteisesti jokin, vaan sen syvin olemus on juuri olla mitä tahansa. Siirtykäämme siis nyt kohti synkkää Englannin maaseutua...

Herra Rassapotamuksen maanmainiot pallosalamat – Osa 2

Lordi Moussakan luonnostaan pinkki naamataulu oli tummunut lähes luumunpunaiseksi. "George, mikä sinulle tuli?" Rassapotamus oli kyllä odottanut viihdyttävää rähinäutuokiota naapuriltaan, sen takiahan hän tätä niin mielellään ärsyttikin, mutta tämä näytti jo vähän turhan vakavalta. Rudi Rassapotamus laski viskilaansa pöydälle ja otti varovaisesti pari askelta kohti purppuraista Lordi Moussakaa jonka harvat hiukset tököttivät tuppoina pystyssä kuin sienet, selkeästi ankaran kiskomisen jäljiltä.

Palvelija Simon oli nuoruudessaan vetänyt hurjia banjosooloja meksikolaisessa kappakayhtyeessä ja kehittänyt tequilalaseja väistellässään verrattoman hyvän reaktionopeuden. Niinpä hän ehtikin pelastaa maata kohti yllättäen rysähtävän Moussakan pahimmilta iskuilta heittäytymällä uhrautuvasti tämän alle. Lordi George Moussaka III oli pyörtönyt.

"Voi Simon, meninköhän minä tällä kertaa liian pitkälle?" Hämmästeli Rudi kammetessaan palvelijaansa näkyviin Georgen tukevan ruhon alta. "Herra, joku voisi vihjata sen suuntaisesti. Käynkö hakemassa hajusuolaa?" Simon kysyi minkä hengästykseltään pystyi. "Selvähän se hyvä mies,

ja huuda pari tallirenkeä nostamaan Lordi tuohon sohvalle. Ei hänen sentään sovi isoäitini intialaiselle matolle jäädä kuorsamaan." Simon nousi takkiaan oikoen ylös ja loi harmistuneen katseen rypistyneeseen uniformuunsa. Rudia nolestutti, hän tiesi palvelijansa huolehtivan ulkoasustaan poikkeuksellisen huolellisesti. Se oli Simonille melkein yhtä tärkeä kuin muusikkolämän peruulta jäänyt liian iso sombrero, jota tämä säilytti oman kammionsa seinällä kunnia paikalla. Herra Rassapotamus päätti, että olisi myös Simonille velkaa uusimmasta jäynästään.

Rudi istahti takaisin mukkeaan nojatua liinsa ja uppoutui ajatuksiinsa niin, että tuskin huomasi huoneessa pyörivää palvelusväkeä. Näköradio siis oli äärimmäisen tärkeä Lordi Moussakalle, tai ainakin mitä sieltä näkyisi juuri tähän aikaan. Herra Rassapotamus yritti vaivata muistinysty- roitään, mutta ei kyennyt keksimään mitä se voisi olla. Tämän illan ohjelmistossahan olisi vain tsekkiläistänhuja Singaporen kansallisorkesterin esittämänä ja jokin tylsä ohjelma sääilmiöistä. Sää oli muuten ollut epätavallinen viimeaikoina.. paljon matalapainetta ja tummia pilviä muttei lainkaan sadetta. Silti herkimmat eläimet olisi paras määrätä otettavaksi sisätiloihin, ainakin

pari possua. Sianliha olisi muuten hyvä pääruoka seuraavaksi illaksi. Siitä pitääkin muistaa mainita talonmies Jesperille.. -

Herra Rassapotamuksen ajatukset katkesivat kakovaan ääneen sohvan suunnalta. Lordi Moussaka oli heräilemässä.

HANNA-MARI SAXMAN

Seuraavan osan kirjoittajan tulee sijoittaa seuraavat asiat tekstiinsä: **housuttomuus, kutiavat varpaanvälit ja keikistelevä saarnamies.** .

Avautumisia vol 2

Kyllä, nyt on päästy jo siihen pisteeseen, että pitää avautua jo toisen kerran ja tätä vauhtia kolmas osa on paperilla parin päivän päästä. Ai että mikä ottaa päähän? No minäpä kerron, kun mistään pikkuasioistahan ei ole kysymys. Ensinnäkin kuka ***vetin naulapää on keksinyt ykkösoluen. Siis ensinnäkin miksi ihmeessä sitä litkua on edes olemassa ja eikö se ***tanan pakkaus voisi olla vaikka pinkki ihan varoitukseksi ettei sitä ostaisi kuin naiset ja lapset. Ei ***kele! Arvatkaapa ostinko yksi päivä vahingossa ykköstä, kun olin kaupassa jo lievässä nousussa tankkaamassa varastojani. Kyllä! Ja kyllähän se riemu repesi kun huomasin myöhemmin juovani "kaljaa", missä on voltteja huikeat 2,7%...jessss!! Sama kuin olisi vettä juonut, tosin maistui se melkein oluelle.

Toiseksi. Kuka **tun reikäpääkeisari on keksinyt, jotku %&#@-Hyla-tuotteet. Ei jumalauta, tai eikö se ***tanan Hyla-logo voisi olla edes hieman isompi. Sais ***kele olla punainen vilkkuvalo merkinä ja **tun iso teksti jotta "osta ihmeessä tätä jos haluat syödä esanssin makuista paskaa". JES, ostinko taas hyla- **tun-jugurttia. Kyllä, kyllä ja kyllä. Noniin ja lamppukin paloi, voi jumalauta ja ***** ***** #α%#%&!! Pitäkää tunkkinne! Eiku ainiin hauskaa joulua haha heheheh hohohoo!!

Antti Mehtomaa

IKUUUU!!!_{pt.2}

Wappublankin hentaijutun saamien kehujen siivittelemänä Herra Päätoimittaja pakotti minut katsomaan jälleen lisää hentaita. Tällä kertaa osa sarjoista on suunnattu "edistyneemmille" katsojille, mutta mukaan mahtui myös sarjoja, jotka sopivat aloittelijallekin.

Vinkki: Katsomalla hentaita tuplanopeudella pikkuoravaäänillä saa aikaan hysteerisiä naurukohtauksia ja mielenkiintoisia vinkuleluääniä.

Body Transfer

Jos olet joskus nähnyt Rob Schneiderin Hot Chick -leffan, osaat kutakuinkin odottaa, mitä tämä sarja tarjoaa. Nuoret löytävät opettajansa kanssa muinaisen esineen, joka alkaa yhtäkkiä hehkua. Kun he heräävät seuraavan kerran, he ovat vaihtaneet ruumiita keskenään, ja teljettynä kouluun sähköisen kentän ympäröimänä. Body Transfer tarjoaa mukavaa ajateltavaa – mitä itse tekisin, jos joutuisin (=pääsisin?) toisen sukupuolen vartaloon – kohtuullisen paljon Sitä Itseen, ja tarpeeksi kevyen juonen harrastetarkoituksiin. Kokonaisuudessaan mukavan tasapainoinen sarja. 4/5

Crimson Climax

Tämän sarjan katsominen vaatii jo vähän kieromman mielen, tai ainakin sen, ettei välitä vähän raaemmasta menosta. Nuori Ryo palaa eristetylle saarelle, josta hänen äitinsä on lähtenyt, etsimään vastauksia kysymyksiinsä. Siellä hänen serkkutyttönsä Hotaruko – joka tuntuu olevan hyvinkin ihastunut Ryoon – on osana nuoria naisia rituaalitappavassa kultissa. Saarelle tuodaan tyttöjä, joiden sielut varastetaan. Juoni on melko vaikeasti avautuva, ja vaatii enemmän ajattelua kuin normaalisarja, mutta se toimii hyvin muussa kuin harrastetarkoituksessa. 3/5

F-Force

Demoneita, joiden kieli on kuin lonkero, eeppiä seikkailuja, kaunis tyttö, jolla on pyhä symboli rintakehässään ja tiimi pelastajasankareita, jotka muistuttavat epäilyttävästi eräitä anime- ja pelihahmoja. Mitä muuta voisi enää vaatia? Jos tässä sarjassa ei olisi seksiä ja pikkuhousujuttuja, luulisi melkein katsovansa tavallista fantasia-animeaa, tai pelaavansa Final Fantasya. Tappelut ovat perusanimeaa, ja pahikset noudattavat linjaa "mitä kauniimpi, sen vahvempi". F-Force on kevyttä ja humoristista katsottavaa, mutta toimii hyvin myös harrastetarkoituksiin. 5/5

Karakuri Ninja Girl

Fawn Bell ja Moon Shadow ovat rakastavaiset ninjat, jotka haluaisivat viettää normaalia elämää ninjakoulun ulkopuolella. Sarjassa seurataan, miten elämä ulkopuolella tältä perin kiimaiselta parilta onnistuu, ja mukaan mahtuu myös toinen, mustasukkainen nainen. Pidän itse harvoin sarjoista, jotka ovat itsesensuroituja, mutta Karakuri Ninja Girl tekee senkin tyylillä. Teknisesti piirtojalkei on mainiota, ja seksiin viittaavat sensuurianimaatiot ovat hauskesti tehtyjä. Hahmojen ilmeet saavat hymyn nousemaan kasvoille, ja vitsit ovat oikeasti naurattavia. 4/5

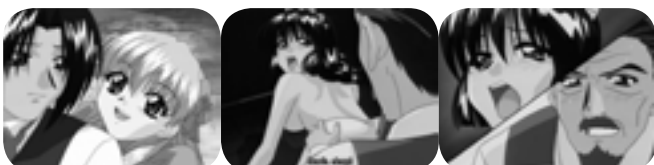
Sex Taxi

SM- ja kidutusjuttujen ystäville tämä sarja sopii kuin nyrkki... hmm... silmään. Nimensä mukaisesti sarjan päähenkilönä on taksikuski, joka kerää kohteistaan noloja tai paljastavia tietoja, ja kiristämällä tekee heistä seksiorjiaan. Ihastuin tähän sarjaan melko nopeasti, vaikka se vaatiikin melko kieron mielen ja kyvyn katsella, kun naisia esineellistetään tavallista enemmän. Sarja pistää kiusallisesti kyllä miettimään, nauttivatko nämä naiset oikeasti siitä, että heidät raiskataan. Pieni plussa tulee pinkistä taksista. 4/5

Vicious

Joskus leffoja tai sarjoja katsoessa tulee vastaan jotain, jossa kaikki lokahtaa kohdalleen täydellisesti. Minulle Vicious on juuri sitä. Juoni on pelottavan synkkä: nuori Angela (joka muuten ei taatusti ole täysi-ikäinen) on menettänyt äitinsä traagisesti, ja nyt hän saa selville, että hänen isällään on seksisuhde sisäkön kanssa. Kostoksi hän päättää aloittaa seksisuhteen hovimestarin kanssa. Sisäkö löydetään hukkuneena järvestä, ja entistäkin synkemmät tapahtumat voivat alkaa. Vaikka Angelan selkeä alaikäisyys vähän häiritsee, Vicious on ehdottomasti juonen ja seksin suhteen tasapainoisin sarja jonka olen nähnyt. Juoni on mukavan koukuttava ja tarjoaa jopa yllätyksiä. 5/5

Hänen pehmeät, täyteläiset rintansa värisevät intohimosta, kun Jorma vapautuu säädyllisyyden kahleistaan ja pystyttää korskean rakkauden toteeminsa. Rakkauden toteemi jäykkänä hän painautuu hellästi, mutta varmana hänen sisäänsä.

Heidän ykseytensä kietoutuvat toistensa ympärille hellään tanssiin, kun he toteuttavat tuota ikiaikaista riittä, tavoittelevat entistä suurempaa hurmosta. Liha saapuu lihan sisään yhä suuremmalla kiihkolla, suuremmalla paineella. Nopeammin. Nopeammin! Samalla heidän hengityksensä kiihtyvät yhtä nopeaksi kuin heidän muun ruumiinsa liikkeet ovat. Hitaasta sisään- ja uloshengityksestä on pian tullut kiihkon tahdittamaa rytmikästä henkäilyä.

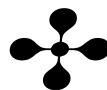
Hän tulee samaan aikaan kuin mieskin. He jäävät rentoina makaamaan sohvalle, kun mies on ottanut ulos veltoksi muuttuneen rakkauden toteeminsa. He vain makaavat sylikkään paljaina, mutta kuitenkin onnellisina siitä, mitä ovat tehneet. Kumpikin nimittäin saavutti sen suuren hurmion lakipisteen, joka saatiin aikaan ikiaikaisella riitillä.

Naisen ja miehen hengitykset alkavat tasaantua, heidän maatessaan liikkumatta paikoillaan. Sydän kuitenkin hakkaa vielä kiivaasti, sillä toistensa läheisyys saa heidät vielä kuitenkin osittain kiihkon valtaan ja jäykeksi, vaikka muuten he ovatkin rentoja.

*Naisen mielessä pyörii heidän yhteinen hetkensä, hän tuntee vieläkin mielessään kosketukset ihollaan ja sen, kuinka mies otti hänet hellästi käsiinsä ja taivutti kiltahuoneen sohvalle. Sen, kuinka mies kosketteli hänen vartalonsa salaisia sopukoi-
ta ja asetteli hänet mukavaan asentoon. Sen, kuinka hän vavahti miehen ottaessa rakkauden toteeminsa esille. Nyt hän tuntee raukeana makaavan miehen hengityksen paljasta ihoaan vasten, kun mies nukkuu. Nainen miettii, mitä miehen päässä liikkuu vai liikkuuko mitään. Ajatteleeko hän heidän yhteistä hetkeään, vai nukkuuko tietämättä mitään maailmasta ja tästä hetkestä.*

Kiltahuoneen reubvalot välkkyvät edelleen, mutta muuten onkin pimeää. Tietokoneessa soi musiikki, joka kuuluu vaimeasti kaiuttimista. Musiikkina on trancea. Musiikki lisäsi hypnoottista tunnelmaa, kun he suutelivat kiltahuoneelle saapuessaan ja sohvalle asettautuessaan. Heidän haalarinsa on jätetty myttyyn lattialle kuin palomiehen suojahousut, jotka saa puettua nopeasti päälle. Naisen vaipussa uneen, mies herää omastaan. Hän katsoo naisen vartaloa, sen kurveja lantion kohdalla ja pehmeitä täyteläisiä rintoja, joita peittää pitkät hiukset.

Reubvalojen säteet leikkivät hänen virheettömällä ihollaan, joka on lämmin kosketukselle. Mies seuraa, kuinka naisen vaalea rinta värähtelee hengityksen tahtiin. Mies tuntee rauhan sisällänsä ja muistelee sitä, kun jokin hänen sisällään kuoli hetkeksi galaksien räjähtäessä. Ja kuinka se sen jälkeen nousi ylvään feeniks-linnun lailla siitä tuhkasta, miksi kaikki toisarvoinen ja turha hänen sisällään oli palanut. Hän käärii naisen syleilyynsä ja hetken kuluttua hänen luomensa peittävät silmien hiilloksen hehkun. Aika pysähtyy ja kaikki on hyvin.

TIETOA TIEDOTUKSESTA

**Mistä tiedän milloin on bileet?
Entäs voinko ostaa jostain haalarimerkkejä?
Saako jostain vanhoja tenttejä?
Entä missä kaikki ovat?**

Kaikkiin näihin ja moniin muihinkin mieltä askarruttaviin kysymyksiin löytyy vastaus Blankon [www](http://www.blanko.fi)-sivuilta, osoitteesta

<http://www.blanko.fi>

Näiltä sivuilta löydät informaatiota Blankosta yleensä, miten Blankoon liitytään, kuka heiluttaa nuijaa, ja niin pois päin. Sivuilta löytyy kattava arkisto vanhoja tenttejä sekä linkkilista eri kurssien omille [www](http://www.sivuille)-sivuille. Erilaisista tapahtumista ja bileistä tiedotetaan webissä, ja valokuvaaja tuppaa laittamaan sinne myös todistusaineistoa bileistä. Blankon sivuja kannattaa siis selailla usein!

Tietoa opiskelusta löytyy opiskeluwikistä

<http://opiskelu.blanko.fi/index.php/Etusivu>

Sieltä löydät tietoa kursseista, tenttilistan, opiskelun ajankohtaiset asiat. Kaikkea mahdollista mikä ylipäättään opiskeluun liittyy

Lisäksi tieto kulkee sähköpostitse; ainakin tärkeimmät asiat. Spämmimäärän vähentämiseksi Blanko käyttää myös uutisryhmäänsä

oy.killat.blanko

jossa tapahtumien ja muiden asioiden lisäksi välitetään tietoa avoimista työpaikoista. Tilaa heti kättelyssä tämä news-ryhmä; jos se tuntuu hankalalta, kysy apua pienryhmäohjaajaltasi.

Jaa että missä kaikki ovat? Hmm.. pitäisi ehkä kysyä että missä kaikki irkkaajat ovat. Blankolla on oma irc-kanava, jonne pääsee avaamalla jonkin ircohjelman ja kirjoittamalla

[/join #blanko](#)

Blanko-kanavalla voi jutskailla ihan mistä vaan. Yhdistävä tekijä kanavalla on se, että kaikki siellä ovat TOLLin opiskelijoita. Jos IRC on sinulle ennestään outo asia, pienryhmäohjaajasi opastanee tässäkin asiassa.

Fyysisesti tietoa löydät **ilmoitustaululta TOLLin käytävällä**. Laitoksen käytävällä olevalla ilmoitustaululla ilmoitetaan kaikista bileistä ja muista tärkeistä asioista. Ilmoitustauluakin kannattaa siis käydä katselemassa aina silloin tällöin.

Etkö löydä vastausta askarruttavaan asiaan? Ota yhteyttä Blankon hallitukseen tai johonki toimihenkilöön! Sähköpostiosoitteet löydät osoitteesta

<http://www.blanko.fi/kilta/hallitus/>

Parhaimmat poiminnat ja paljon muuta luet kuitenkin tästä lärttysestä, Blankista. Uusimman lehden löydät kiltiksel-tä tai it115 vieressä olevilta pöydiltä. Voit myös suunnata selaimesi osoitteeseen

<http://blankki.blanko.fi>

Sieltä löydät nettijatkot, lähes kaikkien Blankkien pdf-versiot, yhteystietoja toimitukseen ja muuta hyödyllistä informaatiota mikä jotenkin liittyy kunniakkaaseen lehtemme.

Musicka addicta

Rahastuksen makua?

Tuomas Aarni

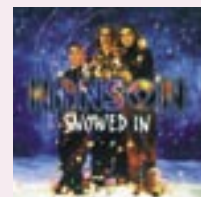

19

Heipähei! Jouluku on todella hieno vuodenaika, mutta sillä on myös varjopuolensa. Jouluisin tuodaan markkinoille tonneittain erilaisia joululevyjä ja muuta Christmas Special -häppäketä, joista suurimmasta osasta on nautinto kaukana. Vähemmästäkin kasvaa joulustressiä, kun radioiden soitolistat ja levyhyllit ängetään täyteen mukahyviä vuodenaikahittejä, joilta ei voi välttyä, vaikka juoksisit yksin alasti tunturin huipulle. Aina jostakin kuuluu se rasittava joululaulu. Onko tähän vuodenaikaan liittyvä musiikki oikeasti niin ylikaupallista scheisseä mitä äskeinen antoi ymmärtää? Voidaanko joululla ja talvella ottaa helposti rahat pois? MA:n empiirisen tutkimuksen osasto tutkii ja paljastaa.

Hanson: Snowed in

Sitä on aina mukava kuunnella, kun nuoret pojat rokkaavat valloittaen maailman. Hanson oli kirjaimellisesti poikabändi / poikien bändi näihin aikoihin, vanhin jäsen oli 16v ja bändi teki itse kaiken musiikkinsa. Lyhyeksi jääneeseen tähteyksaikaan mahtui hittialbumi Middle Of Nowheren lisäksi tämä joulualbumi, joka on joululevyksi melko poikkeuksellinen: tässä on mukana ne pakolliset Silent Night, Holy Night, White Christmas etc, mutta myös kasa itse tehtyjä joululauluja. Itsetehdyistä ei valitettavasti voi mennä takuuseen, creditsejä ei tuntunut löytyvän oikein mistään. Nämä biisit kun ovat hyvällä maulla tehtyjä poppi biisejä, joissa olisi jopa hittiäineistä jos tällainen esitystapa ei sysäisi levyjä alekoriin heti joulun alennysmyyntien alettua. Wikipedia kirjoittaa bändin olevan vieläkin (!) pystyssä ja miten ex-mainstreamstarateinit ovat nykyään yksi jenkkilän suosituimmista indie-bändeistä. Sinänsä vähän harmillista, että parhaimmillaan musiikki jää kaupallisuuden jalkoihin. Varsinkin jouluisin. Mutta vielä aiheesta, pistäkää fiiliksen mukaan arvosanan eteen miinusmerkki, jos siltä tuntuu. Joululevyjen kuunteleminen kun on jo itsessään eräänlainen mielentila.

3/5

Star Wars - Christmas In The Stars

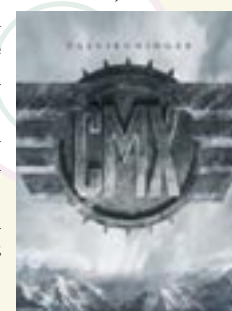
A long time ago in a galaxy far, far away... Let there be christmas! Joulunvietto näyttää olevan tuttua puuhaa näillekin sankareille, jotka estävät galakseja räjähtämästä ja räjäyttelevät siinä sivussa pari kuolemantähteä ja antavat pataan imperiumille (en tiedä tarkemmin näistä termeistä, toim.huom.). Kuitenkin, aikansa suurimpaan leffasaagaan on riittänyt vaikka minkälaista keräilytavaraa ja muutakin häppäketä, tottakai sekaan mahtuu yksi joululevy. Musiikin on säveltänyt pääosin Yalen Yliopiston musiikin professori Maury Yeston, ja professoristason ihmisen kädenjälki näkyy: musiikki on teoreettisella asteella lähestulkoon täydellisen kaavamaisesti tehtyä ja sovitettua, mutta käytännössä näkyvä jälki on kamalan ihanaa tai ihanan kamalaa. Kallistun jälkimmäiseen vaihtoehtoon, oikeasti hyvät joululevyt ovat harvinaista tavaraa. Ylisöpön piippausrobotti R2D2:en omalla joulutervehdysvuorolla tehdään merkittävä rockmusiikillinen teko, John Bongiovi laulaa ensimmäistä kertaa lead-vokaaleita albumilla. Seuraava biisi, minkä mies lauloi albumille oli nimeltään Runaway ja sukunimestä vääntämällä saatiin bändillekin nimi... Nojoo, tuskin tarvii enempää selittää tätä Star Wars -albumin yhteydessä. Edellisen levyn miinusmerkkisääntö pätee tähänkin levyyn, ja myös moraalisia miinuksia saa antaa jos siltä tuntuu.

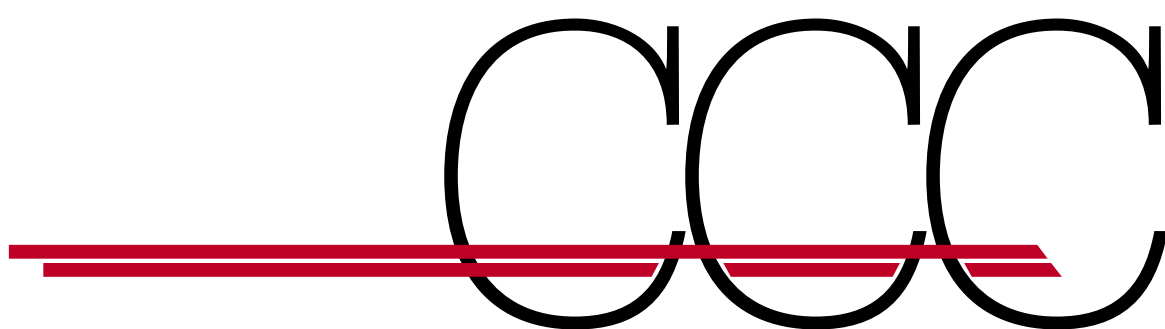
4/5

CMX: Talvikuningas

Tornio. Punkbändi. Suuri viemäri. Suuri rahastus? Bändi, jonka tuotantoa on esittänyt myös Antti Tuisku. Suositumpi kuin Beatles. Yksi tunnin pituinen biisi, jossa luetaan scifinovellia taiteellisen rockin päälle. Taiteellisen siksi, että bändi itse on kuvannut musiikkiaan taiderockiksi. Tällaisen eepoksen tekeminen oli tavallaan odotettavaa, koska tällainen albumityyppi oli ainoa mikä bändiltä oli vielä tekemättä. Ja kuten aina ennenkin, se mitä CMX tekee, on joko nerokkuutta tai tekotaiteellista paskaa, jolla vain rahastetaan. Molemmille on jopa selkeät perusteensa. Myönnettäköön, että tämä on ensimmäinen kerta kun arvostelija on vähän hakoteillä. Tällaisen eepoksen kuunteleminen vaatisi paljon tarkempaa keskittymistä, koska tavaraa ja tarinaa on yksinkertaisesti niin paljon. Bändinä CMX tekee ehkä parasta jälkeä ikinä, ja Yrjänän selkeä pehmeän rauhallinen tarinankerronta (lukuunottamatta niiden parin pakollisen hc-kohdan räksytystä) on todella miellyttävän kuuloista. Tuntuu jo nyt mahdottomalta kuvitella ketään dramaattisempaa laulajaa tällaiselle teokselle, vaikka kyse onkin todella tapahtumarikkaasta tarinasta. En anna levyille arvosanaa, koska tällaiset albumit ovat enemmänkin musiikilla höystettyjä äänikirjoja, kuin perinteisempiä levyjä, enkä myöskään arvostelee perinteisen musiikkiarvostelun tavalla. Suosittelen testaamaan.

Iron Maidenin kitaristi rekisteröityi IRC-Galleriaan, ja kitaristikaverit neuvoivat vieressä. "Sulla pittää olla herutuskuvia", sanoi Dave. "Ja nick", sanoi Adrian....

www.ccc.fi